

אלא שכמה סופרים עמיתים התרשמו מאוד מיצירותיו, והחלו לכתוב סיפורים משלהם שהתרחשו גם הם ברקע הבריוני המורכב שרקם לאבקראפט. כך נוצר מעין מגרש משחקים מתוחכם, שבו שיחקה חבורת הכותבים. במסגרת כתיבת סיפוריו ערך לאבקראפט מחקר דקדקני על מנת להעניק להם אמינות רבה ככל האפשר ומראית עין של עובדתיות היסטורית. זה המקום לחזור ולציין שהוא היה רצינאליסט מובהק, ואף שיתף פעולה עם הקוסם היהודי המפורסם הארי הודיני בפרויקטים שונים שמטרתם הייתה לשים ללעג את המאמינים בכוחות על-טבעיים. הוא לא ניסה להונות את קוראיו, והקפיד תמיד להבהיר לכל מי ששאל אותו בנושא כי מדובר בהמצאה שאין לקחת אותה ברצינות. ובכל זאת המורכבות של הסיפורים הייתה כה רבה, עד שפה ושם נמצאו קוראים שהאמינו כי התיאורים מבוססים על מציאות, וכי אכן יש כחות, ישויות ואלים כמו אלו המוזכרים בהם.

אחד המושגים שחזרו ועלו בסיפוריו של לאבקראפט הוא הנקרונומיקון – ספר כישוף המתאר ישויות מעולמות וממדים אחרים, ומסביר כיצד אפשר לזמנו. לאבקראפט מרבה 'לצטט' מהספר הבריני הזה, שאותו הוא מתאר כמסוכן בצורה קיצונית בשל יכולתו להשחית את הקוראים המזדמנים. הנקרונומיקון, כך נאמר בסיפוריו, נכתב בידי ערבי מתימן בשם עברול אלהורד, שחי זמן לא רב לאחר ימי מוחמד. הוא תורגם כמה פעמים מערבית ללשונות אחרות כמו אנגלית ולטינית, אך רוב עותקיו נשרפו, ורק כמה בודדים השתמרו באוספים פרטיים ובכספות שמורות היטב של ספריות גדולות.

ידידיו של לאבקראפט הציעו לו לכתוב ולפרסם את הנקרונומיקון עצמו, אך הוא דחה את ההצעה; "הדבר האמיתי", כך הסביר, לא יוכל להיות מפחיד כמו הרמיות השתוללות על אודותיו בסיפורים. לכל היותר, אמר לאבקראפט, יוכל לפרסם גרסה מקוצרת ומצונזרת מאוד של הנקרונומיקון.

למרות סירובו של הסופר לעשות זאת, הנקרונומיקון, שהיה לחלוטין פרי המצאתו, קרם עור ודפים. השלב הראשון היה מתיחות מעל גבי העיתונים: קוראים וחברים שהכירו את יצירותיו של לאבקראפט פרסמו מודעות של חיפוש אחרי ספר הנקרונומיקון. הם גם פנו לשם כך למוכרי ספרים, אף שידעו היטב שספר

לא עקבי בטיפוח שנאותיו. לאבקראפט

נפרדו, אם כי טכנית הם לא התגרשו מעולם. לא מן הנמנע שהנישואין הכושלים עם גרין היו קשורים להתפתחות האנטישמיות של לאבקראפט, שמשתקפת במידה מסוימת בסיפוריו. מצד שני, ככל הידוע הסופר ופורתו נשארו ידידים. גם רבים אחרים מידידיו ומכותביו לאורך חייו היו יהודים. אלה העריצו את רעיונותיו, והתעלמו בולזול מהערות גזעניות שנפלטו לו מדי פעם.

לאחר שנפרד מגרין חזר לאבקראפט לעירו פרובינדנס ואל דודותיו הזקנות, ומכאן ואילך הקשר שלו עם העולם התקיים באמצעות המוני המכתבים ששלח לידידים ברחבי ארה"ב. פרנסתו המצומצמת הייתה על כתיבת סיפורי אימה, שהתפרסמו בכתבי עת זולים וזכו להצלחה מועטה בקרב חובבי הז'אנר.

של קת'ולה". הסיפורים הם בריוניים כמוצהר, ונוצרו לתכלית ספרותית מבלי שמחברם יתכוון שמישהו ייקח אותם ברצינות. כל מטרתו הייתה לברר את קוראיו, ותו לא. ובכל זאת, יש רבים המאמינים כיום כי הסיפורים הללו מבוססים על אמת.

בימים אלו יצאו לאור בעברית בהוצאת 'פרדס' שניים מסיפורי האימה של לאבקראפט – 'קריאתו של קת'ולה' והצל מעל אינסמאות" (בתרגומו של עווד וולקנשטיין). באלו ובאחרים פרש לאבקראפט רקע מיתי אחיד העוסק ביצורים מעולמות ויקומים אחרים, ששלטו בעולמנו לפני מיליוני שנים עד שנכלאו במקומות שונים – מתחת לאדמה, בקרקעית הים, בממדים אחרים ובכוכבים מרוחקים. השפעתם של היצורים הללו עורונה שרירה וקיימת, בין היתר דרך ספרי כישוף שעלולים לגרום לקורא בהם טירוף דעת. 'קריאתו של קת'ולה', שבמקור התפרסם ב-1928 בכתבי-עת, מתאר את חשיפתה של כת קדומה המתקיימת ברחבי העולם מאז התקופה הפרהיסטורית, ועוברת לאלים שאינם ידועים לשאר האנושות. הכת מבקשת להחזיר את הישיות הללו לשלטון בעולמנו – דבר שיוביל בוודאות לחורבנו של המין האנושי, אך נראה שחברי הכת אדישים לחלוטין לעניין הקטן הזה. אותם אלים, המכונים 'הקדמונים הגדולים', ישנים ומצפים לקום לתחייה "בשעה שהכוכבים יהיו נכונים". וכאשר יקומו לבסוף לתחייה, כך מסופר "בשעה הזאת בני האנוש יהיו כקדמונים הגדולים, חופשיים ופראיים יתעלו מעל הטוב ומעל הרע וישליכו מעליהם חוקת אלוהים ואנשים. (...) והקדמונים שאך זה שוחררו ירוו להם דרכים חדשות להרוג, להתהולל ולהתענג וכל הארץ בוערת לתאוה בשואה של חופש ואובדן חושים". קת'ולה הנזכר הוא אחת מאותן ישויות מפלצתיות, והוא אמור לצאת ממקום מחבואו התת-ימי ולהשתלט שוב על העולם "כמו לפני מיליוני שנים".

'הצל מעל אינסמאות', שפורסם לראשונה ב-1936 כספרון, מתאר עיירת נמל נידחת בארה"ב שגם תושביה עובדים לאל מפלצתי קדמון, אחד מאותם אלים המתוארים בקצרה בסיפור הקודם. הפעם מתברר כי הם פרים ורבים יחד עם גזע תת-ימי מזור, והשילוב המבעית שנוצר מאיים על עתיד האנושות.

ברבות השנים הפכו סיפוריו של לאבקראפט לבעלי השפעה עצומה בעולם הקטן אך המתפתח במהירות של ספרות המדע הבריוני, הפנטזיה והאימה. עשרות סופרים כתבו להם המשכים ותיקוים, כשהם מתייחסים לרקע שיצר לאבקראפט כבסיס מציאותי. סיפוריו והרקע המיתי המקורי שלהם שימשו בסיס לסרטים, סרטי טלוויזיה וסרטי קומיקס ולמשחקי תפקידים – אך גם לקבוצות שונות המנסות ליישם את הרעיונות המופיעים בהם. מבלי משים יצר לאבקראפט אמונה שלמה ומסועפת, שבשנים האחרונות הפכה פופולרית מאוד בחוגי השוליים של עולם הכישוף והנייראייג'.

אנטישמי שנשוי ליהודייה

הווארד פיליפס לאבקראפט היה אדם מתבודד ומסתגר, שחי במשך רוב שנותיו בעיר מולדתו פרובינדנס, יחד עם דודותיו הרווקות. הוא מיעט מאוד לצאת מעירו למקומות מרוחקים, ודאי לא לפרקי זמן ממושכים. רק פעם אחת חרג ממנהגו: בשלב מסוים בחייו הוא העז ונסע לגור בעיר הגדולה ניריורק, שהפחידה ודחתה אותו בגלל המוני האדם הלא אנגלי-סקסים ששרצו שם, כך לתפסתו.

אמנם לאבקראפט היה גזען ואנטישמי, אך כלל לא היה עקבי בטיפוח שנאותיו. בניירורק הוא פגש את סוניה גרין היהודייה, אשת עסקים נמרצת ואם חרי-הורית לכת. סוניה, שהייתה מבוגרת ממנו בכמה שנים, התאהבה בו וחזרה אחריו בעקשנות עד שהשיגה את מבוקשה והשניים נישאו. עד כמה שידוע, היא הייתה האישה היחידה שעמה היה ללאבקראפט הביישן קשר רומנטי. אלא שכעבור זמן הבין הבעל כי אינו יכול לשאת את האישיה הדומיננטית של רעייתו, וגם שאין באפשרותו לפרנס כהלכה אותה ואת בתה. בני הזוג

למרות סירובו של לאבקראפט לכתוב את הנקרונומיקון, קרם הספר עור ודפים. הראשון היה מתיחות מעל גבי העיתונים: קוראים וחברים שהכירו את יצירותיו של לאבקראפט פרסמו מודעות של חיפוש אחרי ספר הנקרונומיקון. הם גם פנו לשם כך למוכרי ספרים, אף שידעו היטב שספר בשם זה אינו בנמצא

לעורר את השדים. כת השטן, אילוסטרציה

חיבור בין אימה וקבלה. אלכס ריבלקה

